

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 K 012754 17 Kž
Sarajevo, 09.02.2018. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Slavka Marića kao predsjednika vijeća, Hurije Sarajlić i Dragana Čorlije kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mevlide Šeta kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih S.E. i S.Lj., zbog krivičnog djela razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja optuženog S.E., A.J., pravnog zastupnika Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći U.S. kantona i branitelja optuženog S.Lj., A.J., pravnog zastupnika Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći U.S. kantona, protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 012754 17 K od 09.11.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.02.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Žalbe branitelja optuženih S. E. i S. Lj. odbijaju se kao neosnovane i presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 012754 17 K od 09.11.2017. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 012754 17 K od 09.11.2017. godine, optuženi S. E. i S.Lj., oglašeni su krivim da su na način opisan u izreci te presude počinili krivično djelo razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) za koje djelo su primjenom odredaba člana 49., 50. tačka b) i člana 51. tačka b) istog zakona osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine i 8 (osam) mjeseci.

Istom presudom, temeljem odredaba člana 78. u vezi sa odredbom člana 71. stav 1. tačka e) KZ FBiH, optuženom S.E. je izrečena sigurnosna mjera, oduzimanja plinskog pištolja marke „Zoraki“ model 918 - T, serijskog broja 1015 - 002281, kalibra 9 mm, P.A.K crne boje sa okvirom i jednog metka kalibra 9 mm, kao predmeta upotrijebljenih za izvršenje krivičnog djela, uz određenje da se isti po pravosnažnosti presude imaju uništiti, te izvršeno oduzimanje novca i to, od optuženog S. E. u iznosu od 651,40, KM a od optuženog S. Lj. u iznosu od 559,00, KM, uz određenje da se isti ima vratiti

oštećenoj, kladionica „S.-P.“ sa sjedištem u B.P., ulica ..., dok je oštećena kladionica „S.-P.“ sa sjedištem u B.P., ulica ..., primjenom odredaba člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) sa imovinsko pravnim zahtjevom upućena na parnicu.

Nadalje su tom presudom primjenom odredaba člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi S. E. i S. Lj. oslobođeni od obaveze naknade troškova krivičnog postupka, dok je odbijen kao neosnovan prijedlog branitelja optuženog S. Lj. da se ovom optuženom izrečena kazna zatvora zamijeni radom za opće dobro na slobodi.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili branitelj optuženog S.E., A.J., pravni zastupnik Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći U.S. kantona i branitelj optuženog S.Lj., A.J., pravni zastupnik Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći U.S. kantona zbog odluke o krivično pravnoj sankciji, s tim da iz sadržine žalbi oba branitelja proizilazi da se podnesenim žalbama prvostepena presuda pobija i zbog povrede Krivičnog zakona. Oba branitelja su u podnesenim žalbama prijedložile da se njihove žalbe uvažavaju i pobijana presuda u odluci o krivično pravnoj sankciji preinači, tako da se optuženim za počinjeno krivično djelo izreknu blaže krivično pravne sankcije, tačnije kazne zatvora u trajanju od po jedne godine.

U odgovoru na žalbu branitelja optuženih S.E. i S.Lj., kantonalni tužitelj je naveo da navodi žalbi nisu osnovani, pa je predložio da se žalbe branitelja optuženih odbiju kao neosnovane.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T01 0 KTŽ 0028971 17 od 25.12.2017. godine predložila da se žalbe branitelja optuženih S. E., i S.Lj., odbiju kao neosnovane.

Ovaj sud je u smislu člana 321. ZKP FBiH ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora branitelja optuženih S.E. i S. Lj., a i po službenoj dužnosti na okolnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz izreke pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud optužene S. E. i S. Lj., oglasio krivim zbog krivičnog djela razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa članom 31. KZ FBiH i za počinjeno krivično djelo im izrekao kazne zatvora u trajanju od po jedne godine i osam mjeseci. Prema obrazloženju pobijane presude, optuženi S.E. i S. Lj. su u cijelosti priznali krivnju za krivično djelo za koje su pobijanom presudom oglašeni krivim i njihova priznanja su data dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, te u cijelosti potvrđena dokazima u spisu, o čemu je prvostepeni sud dao sasvim jasne, određene i valjane razloge, koji žalbama branitelja nisu osporeni. Prilikom odmjerenosti kazne optuženim, prvostepeni sud je, postupajući u smislu odredbe člana 49. stav 1. KZ FBiH, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženih utvrdio i cijenio činjenicu da su optuženi priznali krivnju za učinjeno krivično djelo doprinijevši tako efikasnosti krivičnog postupka, da se radi o mladim osobama (optuženi S. E. je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio mlađe punoljetno lice) i da su oba optužena slabijeg imovnog stanja, a za optuženog S. E. i da ranije nije osuđivan, dok je kao otežavajuću okolnost na strani optuženog S.Lj. cijenio činjenicu da je isti ranije osuđivan zbog izvršenja krivičnog djela šumska krađa iz člana 316. stav 1. KZ FBiH.

Navedene olakšavajuće okolnosti utvrđene na strani optuženih je prvostepeni sud u njihovoj ukupnosti cijenio osobito olakšavajućim, te utvrdio da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja u smislu člana 50. tačka b) KZ FBiH.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, branitelji optuženih S.E. i S. Lj. prije svega u žalbama navode da je pri izvršenju predmetnog krivičnog djela razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, korišten plinski pištolj, koji se može nabaviti u slobodnoj prodaji i za čiju nabavku i držanje nije potrebno odobrenje nadležnog organa, te koji ima samo efekat zastrašivanja i po svom karakteru ne predstavlja sredstvo podobno da ugrozi život ili tijelo neke osobe. Iako su branitelji optuženih u žalbama naveli da je navedenu okolnost prvostepeni sud trebao cijeniti optuženim kao olakšavajuću okolnost prilikom izricanja kazne, ovakvim navodima žalbe se u suštini prvostepena presuda pobija zbog povrede Krivičnog zakona.

Navedeni žalbeni prigovori branitelja optuženih, nisu osnovani.

Naime, obilježja krivičnog djela razbojništva iz člana 289. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH ostvarena su između ostalog i onda kada je pri učinjenju krivičnog djela upotrijebljeno oružje, odnosno, opasno oruđe. Pri ocjeni da li se upotrijebljeno sredstvo može smatrati oružjem, neophodno je imati u vidu odredbe posebnog zakona, tj. Zakona o oružju i municiji (Službeni glasnik U.S.kantona broj 11/2007. i 11/2008. godine) koji u članu 3. propisuje šta se sve ima smatrati oružjem u smislu navedenog zakona, pa se tako prema stavu 1. tačka 3. navedene zakonske odredbe, pod oružjem podrazumijeva i gasno (plinsko) oružje. Pri tome je neophodno naglasiti da se u smislu odredbe člana 289. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH, pod upotrebom oružja podrazumijeva i sama prijetnja oružjem (pri čemu dakle nije neophodno da dođe i do ispaljenja iz istog), pa je stoga irelevantan žalbeni prigovor usmjeren na pitanje nepodobnog pokušaja, tj. na to, da li bi eventualnim ispaljenjem iz oružja kojim je u predmetnom događaju oštećenoj J. H. prijećeno, došlo do njenog povređivanja ili ne.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nije povrijeđen Krivični zakon, a niti je navedenu okolnost, tj. činjenicu da je pri izvršenju krivičnog djela korišten plinski pištolj, prilikom izricanja kazne trebalo cijeniti olakšavajućom okolnosti na strani optuženih, zbog čega se suprotni žalbeni prigovori branitelja optuženih ukazuju neosnovanim.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, branitelji optuženih S.E. i S. Lj. u žalbama dalje navode da olakšavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud utvrdio na strani optuženih, što se posebno odnosi na priznanje izvršenja krivičnog djela, mladost optuženih i loše materijalne prilike, nisu u dovoljnoj mjeri došle do izražaja pri izricanju kazne optuženim. Da je prvostepeni sud pravilno vrednovao sve okolnosti koje se stiču na strani optuženih a koje su od značaja za odluku o kazni, prema tvrdnjama žalbi, to bi rezultiralo blažom kaznom optuženim u odnosu na onu koja im je izrečena pobijanom presudom.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni u vezi sa žalbenim prigovorima branitelja optuženih, ovaj sud je našao da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za odluku o kazni, te da su te činjenice i okolnosti, pa i one

na kojima žalbe branitelja optuženih insistiraju, pravilno vrednovane i u dovoljnoj mjeri došle do izražaja kroz odluku o kazni izrečenu optuženim. Pri tome je prvostepeni sud, a kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude, cijeneći sve naprijed navedene okolnosti od značaja za odluku o kazni (olakšavajuće i otežavajuće), utvrdivši, kada su u pitanju okolnosti koje se odnose na učinjeno krivično djelo, veći doprinos optuženog S. E. u radnji izvršenja predmetnog krivičnog djela, odnosno, kada su u pitanju okolnosti koje karakterišu ličnost učinioca, raniju osuđivanost optuženog S. Lj., dao i za ovaj sud prihvatljivo obrazloženje, da je opravdano izricanje obojici optuženih ublažene kazne u istom vremenskom trajanju.

Navodi žalbe branitelja optuženog S. Lj., da je ranija osuđivanost optuženog prilikom odmjeravanja kazne precijenjena, jer optuženi ranije nije osuđivan za istovrsno djelo i od izvršenja ranijeg krivičnog djela do izvršenja predmetnog krivičnog djela je protekao relativno dug period (jedna godina i osam mjeseci), nisu osnovani, jer raniji život učinioca karakteriše ne samo osuda za istovrsno, već i osuda za neko drugo krivično djelo, a kada je u pitanju vremenski razmak između počinjenih krivičnih djela, koji po ocjeni ovog suda nije dug, kako se to navodi u žalbi, ova okolnost, ranijoj osudi optuženog ne daje zanemarljiv značaj. Kada se ima u vidu da je za krivično djelo razbojništva iz člana 289. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH zakonom propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina, a da je prvostepeni sud optuženim propisanu kaznu ublažio, tako da im je na osnovu utvrđenih olakšavajućih okolnosti, kojima je dao karakter osobito olakšavajućih, izrekao kaznu zatvora koja je za svega nekoliko mjeseci veća od donje granice (posebnog minimuma) ublažene kazne za predmetno krivično djelo, neosnovanim se ukazuju žalbene tvrdnje branitelja da pri izricanju kazni optuženim, olakšavajuće okolnosti utvrđene na strani optuženih nisu u dovoljnoj mjeri došle do izražaja, odnosno da je prenaplašen značaj dat ranijoj osuđivanosti optuženog S. Lj., kako se to tvrdi u žalbi njegovog branitelja.

Kako dakle, nijedna od okolnosti utvrđenih po prvostepenom sudu na strani optuženih (otežavajućih i olakšavajućih), žalbama branitelja optuženih nije dovedena u pitanje, a niti su istaknute kakve okolnosti koje su od uticaja na odmjeravanje kazne, a koje prvostepeni sud nije imao u vidu, te kako je prvostepeni sud po nalaženju ovog suda svim okolnostima od značaja za odluku o kazni dao odgovarajući značaj, ovaj sud nalazi da izrečene kazne zatvora optuženim u trajanju od po 1 godine i 8 mjeseci za predmetno krivično djelo nisu prestrogo odmjerene i u svemu odgovaraju težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženih kao počinitelja istog, te da su iste neophodno potrebne za ostvarivanje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je temeljem člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbe branitelja optuženih S.E., i S.Lj. odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednik vijeća
Slavko Marić,s.r.